

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200590
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3123200590.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

12
15Csp/5/2023

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu : Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanej: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom: B. XXXX/XX, C., o zaplatenie 870,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2
15Csp/5/2023

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 90,05€ s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 90,05€ od 21.12.2022 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná m á proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

10
15Csp/5/2023

1.Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 30.01.2023 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 870,46 eur spolu s úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 29.11.2017 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VUB, a.s., na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu a viedol účet č. 53724926. Žalovaná mala schválený úverový rámec 600,- eur a bola povinná platiť mesačnú splátku 20,- eur. Dižný zostatok predstavuje celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu dňa 07.12.2022 vystavil ku dňu 30.11.2022 výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 870,46 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady. Žalovaná si nesplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z účtu klienta, t.j. do dňa 20.12.2022 a dlžný zostatok predstavuje sumu 870,46 eur. Okrem toho mu vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho

zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.12.2022 do zaplatenia.

3. V podaní doručenom súdu dňa 28.08.2023 žalobca doplnil skutkové tvrdenia v tom smere, že žalovaná dňa 29.11.2017 vyplnila žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluva o spotrebiteľskom úvere. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluva o spotrebiteľskom úvere zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydanie a používaní kreditnej platobnej karty D., E.. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 29.11.2017. V zmysle čl. I. a čl. II. Zmluvy o vydanie a používaní platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaná uviedla všetky podstatné informácie o svojich príjmoch a mesačných výdavkoch, takže je zrejmé, že veriteľ konal s odbornou starostlivosťou a preukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovanej splácať úver bola právnym predchodcom žalobcu posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 600,- eur so zmluvným úrokom vo výške 18.00 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 20,- eur. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 18.12.2017. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.02.2020 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Zhrnul debetné a kreditné transakcie z úverového rámca a uviedol, že plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 960,- eur. Žalovaná suma 870,46 eur pozostáva z istiny 584,84 eur, poplatkov 7,96 eur, štandardného úroku 195,57 eur a sankčného úroku 82,09 eur. Zároveň vzal žalobu žalobca späť v časti o zaplatenie sumy 90,05 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

4. Uznesením zo dňa 14.03.2023 súd na návrh pripustil zmenu žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu vstúpil ako žalobca do konania aktuálny žalobca – spol. Intrum Slovakia, s.r.o.

5. Žalovaná mala žalobu s prílohami, poučením o procesných právach a povinnostiach aj výzvu na vyjadrenie k žalobe doručenú dňa 31.05.2023 do vlastných rúk. K žalobe sa písomne nevyjadřila.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 05.09.2023, na ktoré sa dostavila žalovaná. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie doručené riadne a včas do elektronickej schránky. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.08.2023 ospravedlnil neúčast' žalobcu na pojednávaní a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Z tohto dôvodu súd pojednával v neprítomnosti žalobcu. Na pojednávanie sa dostavila žalovaná. Na pojednávaní uviedla, že je pravda, že podpísala predmetnú úverovú zmluvu a že aj úver čerpala. Mala vtedy finančne náročné obdobie, pretože dcéra ešte študovala a na dcéru bola aj doteraz je sama. Žiadali od nej zaplatiť túto sumu, nemala ale finančné prostriedky a potrebovala čas. Vie, že niečo bude musieť vrátiť. Nespomína si už presne, ako došlo k uzavretiu úverovej zmluvy, bolo to už dávno. V tom čase dcéra chodila na ZŠ. Nepamätala si, či v tom čase mala ešte nejaké ďalšie úvery a nepamätala si ani, či im tam doniesla nejaké papiere, či niečo dokladovala, možno príjem, ale nevie to presne. To bolo v období, kedy pracovala a predtým pomerne slušná výplata odrazu sa znížila a zarábala možno 580,- eur až 630,- eur. Nespomínala si už na to presne, ale myslí si, že chceli od nej len informáciu o tom, či je zamestnaná, či to je zmluva na dobu neurčitú, občiansky preukaz a možno aj príjem.

7. Žalobca v podaní zo dňa 28.08.2023 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 90,05 eur – teda poplatkov 7,96 eur a sankčného úroku 82,09 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

8. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. S poukazom na dispozitívny úkon žalobcu spočívajúci v čiastočnom späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie sumy 90,05 eur (titulom poplatkov a sankčného úroku) s úrokom z omeškania 5% ročne z tejto sumy od 21.12.2022 do zaplatenia, súd prvým výrokom tohto rozsudku konanie v dotknutej časti zastavil. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nie je potrebný, nakoľko k nemu došlo ešte pred prvým

pojednáváním vo veci. Predmetom konania tak po čiastočnom späťvzatí žaloby zostalo zaplatenie sumy 780,41 eur s príslušným úrokom z omeškania.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Súd mal preukázať, že žalovaná ako dlžníčka a spol. Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ dňa 29.11.2017 uzatvorili zmluvu o vydání a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro Premium, na základe ktorej v rámci schváleného úverového rámca 600,- eur a štandardnej mesačnej splátky 20,- eur súčasne bola žalovanej vydaná karta, pri úrokovej sadzbe 18 % ročne. Priemerná hodnota RPMN bola 23,19%. Splátka bola splatná k 20.dňu v mesiaci. V zmluve bol uvedený údaj o RPMN vo výške 25,08%, odplata 25,08%. V zmluve sa uvádza, že žalovaná bola zamestnaná v spol. Leoni Autokábel a.s., čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov bol 650,- eur mesačne. Uvádzalo sa, že žalovaná je rozvedená s 1 nezaopatreným dieťaťom, výdavkami na splátky 60,- eur a inými mesačnými výdavkami 150,- eur.

14. Podľa výpisu z karty Quatro boli od 19.12.2017 do 30.11.2022 vykonané transakcie (debetné a kreditné operácie), pri vyznačení počiatočného stavu 0,00 eur, konečného stavu k 30.11.2022 – 870,46 eur. Sumár debetných transakcií bol uvedený vo výške – 1.851,82 eur a kreditných transakcií + 981,36 eur. Listom zo dňa 02.02.2020 vyhlásil veriteľ (predchádzajúci žalobca) predčasnú splatnosť dlžného úverového zostatku vyčísleného k tomuto dňu na sumu 637,49 eur a vyzval žalovanú na jeho okamžitú úhradu. Vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzalo doručenie predžalobnej upomienky zo dňa 29.12.2019, ktorou bola žalovaná vyzvaná, aby do 12.01.2020 uhradila nedoplatok na splátkach v sume 60,- eur s tým, že ak k úhrade nedôjde, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Táto výzva bola žalovanej doručovaná neúspešne na adresu uvedenú v žiadosti o kartu (zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote).

15. Podľa obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, čl. VI bod 37 výška štandardnej úrokovej sadzby a sankčná úroková sadzba je variabilná, určuje ju banka a je uvedená v cenníku.

16. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. a žalobcom po podaní žaloby postúpil ku dňu 17.02.2023 pôvodný veriteľ svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, v dôsledku čoho súd aj pripustil zmenu žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 23.02.2023.

17. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (OZ), (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery

a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a, b, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 17 ods. 1 a 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, (1) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. (3) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské

úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Z predloženej zmluvy o kreditnej karte zo dňa 29.11.2017 možno ustáliť, že spol. VÚB, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úverový rámec v sume 600,- eur na čerpanie prostredníctvom karty, pričom vyčerpaný úver sa žalovaná zaviazala splácať splátkami vo výške 20,- eur mesačne splatnými k 20.dňu v mesiaci, pri úrokovej sadzbe 18 % ročne. Veriteľ – banka pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná túto zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi veriteľom a žalovanou na základe predmetnej zmluvy je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona. Súd zistil, že nie je riadne a dostatočne uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zák.č. 129/2010 Z.z., a to úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsoby vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. Táto sice bola uvedená v zmluve vo výške 18 % ročne, ale z ustanovenia čl. VI bodu 37 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vyplýva, že úroková sadzba je variabilná, určuje ju banka a je uvedená v cenníku, pričom podľa čl. VI bodu 42 je banka oprávnená cenník (ktorého súčasťou je práve aj variabilná úroková sadzba) jednostranne meniť, a to z dôvodov uvedených v čl. XIII bodu 81, teda z dôvodu zmeny právnych predpisov, zmeny na finančnom alebo bankovom trhu objektívne spôsobilej ovplyvniť poskytovanie produktov a služieb zo strany banky, zmeny v technických, informačných alebo bezpečnostných možnostiach banky ovplyvňujúca možnosť poskytovania produktov a služieb zo strany banky, z dôvodu zvyšovania kvality, bezpečnosti a dostupnosti bankou ponúkaných produktov a služieb, zmeny nákladov banky spojenej s poskytovaním produktov a služieb súvisiaca so zmenou cien na finančnom alebo bankovom trhu, obozretného podnikania banky alebo udržania bankovej stability a z dôvodov dohodnutých v obchodných podmienkach alebo zmluve. Z uvedeného vyplýva, že variabilná úroková sadzba podlieha zmenám, avšak kritériá tejto zmeny nie sú vôbec jasne a jednoznačne vymedzené. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. i/ cit. zákona musí byť zo zmluvy tiež jasné, v akých časových obdobiach môže dôjsť k zmene výšky úrokovej sadzby, čo v zmluve nie je vôbec vymedzené, nie je ani jasné, ktorý deň by prípadne mal byť rozhodný pre zmenu úrokovej sadzby a aké sú podmienky vykonania tejto zmeny. Podľa názoru súdu, musia byť jednoznačne vymedzené podmienky, za akých dochádza k zmene variabilnej úrokovej sadzby, ktoré podľa názoru súdu nie sú vymedzené v prejednávanej veci tak, aby zmena úrokovej sadzby bola pre dlžníka predvídateľná, nakoľko vymedzenie podmienok zmeny tak, ako je učené v čl. 81 zahŕňa prakticky neurčitý okruh prípadov. Dlžník ani nemá možnosť overiť, či tieto podmienky nastali a či ak aj nastali, môžu mať akýkoľvek vplyv na výšku úrokovej sadzby

a ak áno, v akom rozsahu spôsobujú zmenu úrokovej sadzby. Nie sú vymedzené vôbec kritériá na frekvenciu prípadných možných zmien. To umožňuje, aby veriteľ pod takto vymedzené podmienky „napasoval“ prakticky akýkoľvek dôvod, ktorým by mohol odôvodniť jednostrannú zmenu úrokov, keďže zmena spočívajúca v zmene technických, informačných, bezpečnostných možnostiach banky, zmena nákladov banky či podmienka „obozretné podnikanie banky“ je okrem jej neurčitosti aj podmienka založená čisto na subjektívnom a pre dlžníka neoveriteľnom kritériu, čo zakladá možnosť svojvoľného postupu banky pri zmene úrokovej sadzby. Ide o kritérium úplne závislé výlučne len na vôli banky. Z vyššie uvedených dôvodov považuje súd uvedenie kritérií na zmeny úrokovej sadzby za vymedzené nedostatočne určito, pre dlžníka nezrozumiteľne, bez toho, aby napĺňali predpoklady v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ zákona. Pokiaľ uvedené nie je v zmluve riadne vymedzené, nemožno konštatovať splnenie tejto náležitosti v zmluve, a preto na vymedzenie tejto náležitosti ani nemožno prihliadať. S poukazom na tento nedostatok súd vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/zákona č. 129/2010 Z.z.

19. Okrem toho je tu ďalší dôvod pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Dôvodom je ustanovenie § 11 ods. 2 cit. zákona. Podľa citovaného ustanovenia, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za takéto porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úveru. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že veriteľovi na to, aby žalovanej poskytol spotrebiteľský úver, postačoval len údaj uvedený zmluve o tom, aká je výška príjmu žalovanej, výška jej výdavkov a o tom, že je rozvedená a má jedno dieťa. Tieto údaje sice žalovaná uviedla, ale tieto neboli nijako verifikované, overované, či zodpovedajú vtedajšej realite. Veriteľ – banka pritom mal dostupné možnosti, ako verifikáciu učiniť, minimálne mal možnosť overiť príjem žalovanej a údaj o jej výdavkoch na iné úverové vzťahy, čo však neučinil (opak nebol preukázaný). Súd dopytoval žalobcu k tomu či a v akom rozsahu bola skúmaná bonita žalovanej pri poskytnutí úveru, avšak jediný, čo žalobca k splneniu tejto zákonnej povinnosti veriteľa uviedol, bolo, že žalovaná uviedla všetky podstatné informácie o príjmoch a mesačných výdavkoch, a teda je zrejmé, že konal s odbornou starostlivosťou. Uvedené však neplatí, pretože oznámenie týchto skutočností spotrebiteľom nezbavuje veriteľa povinnosti pristupovať k skúmaniu schopnosti úver splácať odborne, zodpovedne a komplexne, minimálne so snahou o overenie pravdivosti tvrdení dlžníkom. Zo strany žalobcu žiadne doklady v tomto smere neboli pripojené. Žalobca nepreukázal, že by veriteľ vykonal lustráciu žalovanej v dostupných databázach (Sociálna poisťovňa), ani že by si overil výšku ostatných záväzkov a úverové zaťaženie žalovanej v úverovom registri. Žalobca nepreukázal, že by veriteľ dôsledne zisťoval, aká je ostatná úverová zaťaženosť žalovanej, či vôbec predošlé úvery žalovaná splácala, alebo je v omeškaní, aká je jej úverová bilancia, aby bolo možné objektívne zhodnotiť, či ďalší úver je v jej finančných možnostiach a aby mohol zistiť, aký je predpoklad platobnej disciplíny žalovanej, najmä ak sa jedná o rozvedenú matku s vtedy nezaopatreným dieťaťom, ako je uvedené v úverovej zmluve. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že ohľadom doplnenia skutkových tvrdení týkajúcich sa skúmania schopnosti žalovanej splácať úver, žalobcu súd písomne vyzval, ale žalobca dôsledne nevyužil v tomto smere ani bremeno tvrdenia, keď jediný, čo uviedol bolo, že si túto povinnosť splnil tým, že žalovaná uviedla všetky potrebné údaje, bez toho, aby konkretizoval, či a v akom rozsahu sa nimi zaoberal, ako ich zohľadňoval, či ich overoval, ak áno, z akých zdrojov a čo z nich zistil. Žiadne dôkazy v tomto smere neprodukoval. Napokon, uvedený nedostatok súd predniesol na ostatnom pojednávaní vrámci predbežného právneho posúdenia, ale nakoľko sa žalobca na pojednávanie nedostavil, sám si ubral možnosť na túto okolnosť akýmkoľvek spôsobom reagovať. Táto okolnosť potom musí ísť na jeho vrub. Žalobca mal vytvorený procesný priestor reagovať na tieto okolnosti, ktoré súd považoval za dôležité.

20. Súd ešte konštatuje, že uvedená povinnosť veriteľa v cit. zákone zodpovedá povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorej členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s

odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, pričom zákon stanovuje ako následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona. Okrem toho platí, že ak žalobca hrubo porušil povinnosti pri zisťovaní bonity žalovanej podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, tak tým viac logicky platí (argumentom a fortiori a maiore ad minus - od väčšieho k menšiemu), že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch (hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je nepochybne viac ako nekonanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Teda ak dôjde k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, dôjde zároveň i k porušeniu povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských (hrubé porušenie tak konzumuje porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou). Potom je nutné tiež konštatovať, že žalobca nemohol od žalovanej ani vyžadovať jednorazové, mimoriadne splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (k tomuto záveru napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoCsp/38/2020-118 zo dňa 27.05.2021).

21. Preto súd konštatuje prvý záver, a síce, že úver nebolo možné účinne predčasne zosplatiť, a teda na vykonané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 02.02.2020 súd ani neprihliadal. Súčasne súd poukazuje na to, že žalobca ani nepreukázal, že by veriteľ bol býval vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru doručoval žalovanej do jej dispozičnej sféry, pretože doklad o pokuse o doručenie bol predložený len k upomienke, ktorá predchádzala vyhláseniu predčasnej splatnosti, nie už však k oznámeniu o vyhlásení predčasnej splatnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd konštatuje, že vyhlásenie predčasnej splatnosti ani nemohlo byť účinné. Úver sa teda nestal splatným v celom rozsahu v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti, lebo pre porušenie povinnosti skúmať bonitu žalovanej nie je predmetný úver vôbec možné predčasne zosplatiť. Tento úver sa však nestal splatným celkom ani v dôsledku uplynutia konečnej splatnosti, pretože táto ešte neuplynula ani ku dňu vyhlásenia rozsudku. Zmluva výslovne neuvádzala, kedy sa stal úver celkom splatným (kedy je splatná posledná splátka úveru). Súd pritom vychádzal z čl. X bodu 60 a 61 obchodných podmienok, že zmluva o úvere bola uzatvorená na dobu neurčitú a k jej zániku dôjde buď odstúpením od zmluvy, jej výpoveďou alebo dohodou zmluvných strán. Žiadna z týchto skutočností, ktorá by spôsobovala zánik zmluvy, nebola preukázaná. Ide tak stále o „živý“ úver z existujúcej úverovej zmluvy, ktorá trvá aj do času rozhodnutia súdu, ktorého konečná splatnosť nenastala, z ktorej teda zmluvným stranám stále plynú práva aj povinnosti (vrátane práva dlžníka čerpať úver, splácať splátky za jednotlivé cykly vždy k 20.dňu v mesiaci). Konečná splatnosť úveru (teda konkrétny deň, kedy by sa stali najneskôr splatné všetky záväzky) nebola v zmluve stranami dohodnutá. Ide tak do dnešného dňa o „živý“ úver. Takýto úver však v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nemôže byť predmetom postúpenia z veriteľa na tretiu osobu.

22. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že veriteľ nemôže previesť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu a tieto ani nemôžu prejsť na tretiu osobu. Z tohto zákazu platí výnimka v prípade ak, a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené podmienky pod a/ + b/, za ktorých môže byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia, musia byť splnené kumulatívne, pričom už nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok, že pohľadávka bola postúpená z veriteľa na tretiu osobu v rozpore so zákonom. V prejednávanej veci nebola splnená podmienka uvedená pod písm. b/, keď sa zmluvou o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 17.02.2023 (dátum zo žiadosti o postúpenie a prevod) postupovala z pôvodného veriteľa (VUB, a.s.) na žalobcu pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nebola ani po konečnom termíne splatnosti a ani sa pohľadávka nestala splatnou pred konečnou splatnosťou, nakoľko veriteľ nebol oprávnený predčasnú splatnosť úveru vyvolať. Je preto nutné konštatovať, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu došlo v rozpore s týmto osobitným zákonným ustanovením, a teda takéto postúpenie je neplatným právny úkonom pre rozpor so zákonom. Súd ešte dodáva, že za určitých okolností síce cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatí, avšak to pripadá do úvahy len za podmienok uvedených v § 17 ods. 3 tohto zákona (riešenie krízových situácií na finančnom trhu, resp. konkurzné konanie), pričom existenciu týchto výnimiek žalobca ani len netvrdil. Rovnako výnimkou je podľa § 17 ods. 3 tohto zákona prípad prechodu pohľadávky z jedného veriteľa na inú osobu (prechod – univerzálna sukcesia), avšak nie postúpenie pohľadávky (teda singulárna sukcesia).

23. Nakoľko teda zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ), žalobca sa v dôsledku tohto úkonu, od ktorého odvodzuje v spore svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, nestal veriteľom žalovanej pohľadávky. V spore mu tak chýba aktívna vecná legitimitácia, nakoľko nie je podľa hmotného práva nositeľom tvrdeného oprávnenia, o ktoré v spore ide a ktorého splnenia sa voči žalovanej domáha. S poukazom na túto skutočnosť súd preto žalobu o zaplatenie žalovanej pohľadávky s úrokom z omeškania v celom rozsahu zamietol.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Zároveň súd aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

25. Žalobca sa domáhal celkovo zaplatenia sumy 870,46 eur s príslušným úrokom z omeškania. Čo sa týka zastavenej časti konania čo do sumy 90,05 eur, procesné zavinenie na zastavení konania nesie žalobca, pretože ide o späťvzatie, na ktoré nedala podnet žalovaná (úhradou tejto sumy po podaní žaloby). Úspech sa preto pričíta žalovanej. Vždy totiž platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu, teda žalovanej. Žalovaná bola úspešná aj v celom zvyšku žaloby, ktorý bol zamietnutý. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná bol v spore celkom úspešná, a teda má proti celkom neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

10

15Csp/5/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.